

■ ■ ■ Kontantstøtten gjorde at flere mødre ble hjemmeværende. Vår forskning tyder på at det førte til bedre skolekarakterer for kontantstøttebarnas eldre søsken.

Kontantstøtte ga karakterhopp

FREDAGSKRONIKK
MARI REGE

Det er mange gode grunner til å juble over kvinnenes marsj inni arbeidslivet. Det kan derfor virke provoserende når vi spør hvordan det har påvirket barna. Likevel skylder vi barna våre å stille dette spørsmålet, og det er aktualisert i dagens deltidsdebatt.

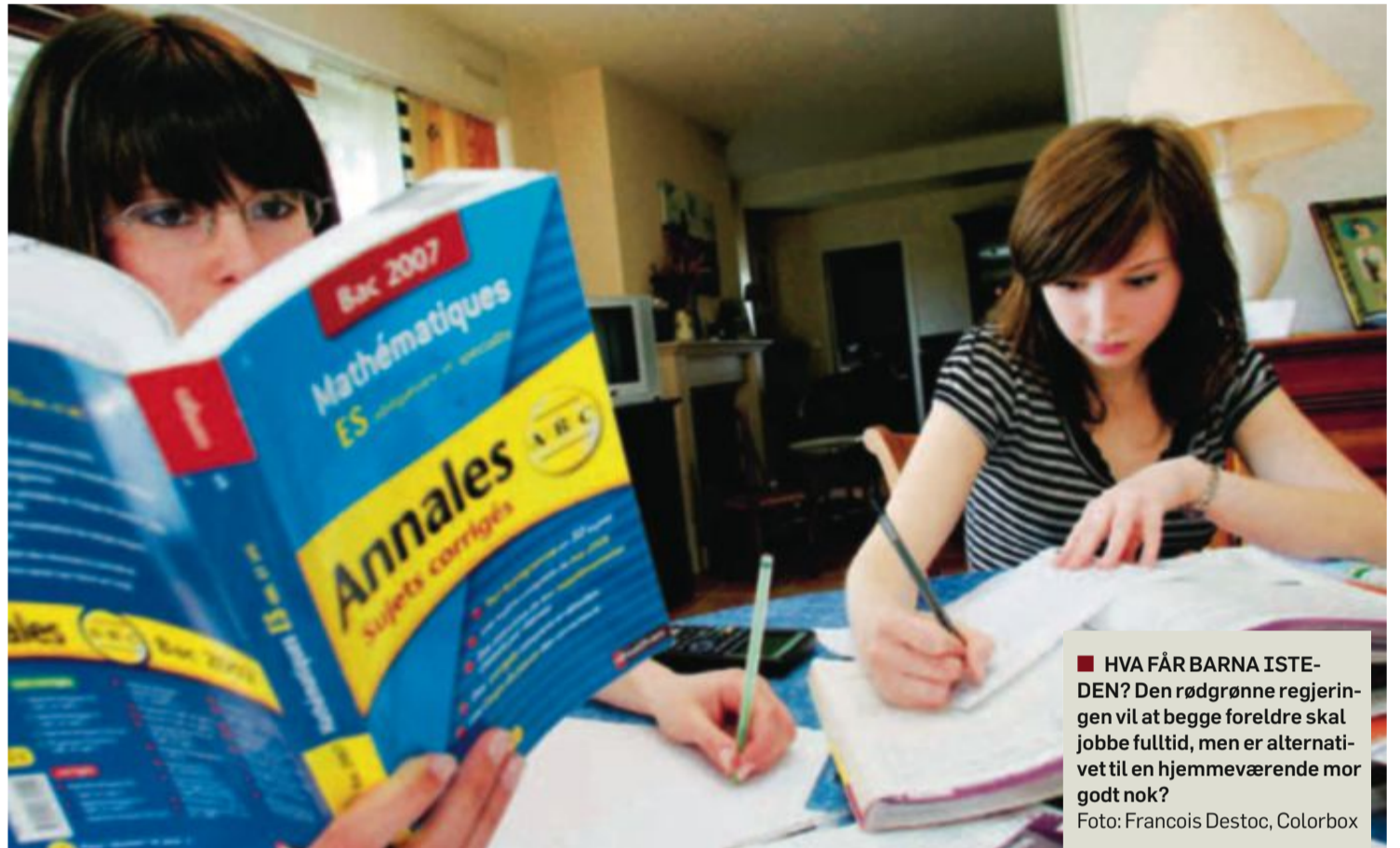
I vinter har vi hørt både arbeidsminister Anniken Huitfeldt og barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marthe Torkildsen understreke viktigheten av at kvinner jobber fulltid. Dette til tross for at de ikke vet om det vi tilbyr barna, når mor jobber fulltid, er godt nok til å erstatte mor. For skolebarn innebærer foreldrenes fulltidsjobb ofte lange ettermiddager på skolefritidsordning, eller – for de litt større – å være hjemme noen timer alene for far og mor kommer hjem fra jobb.

Er dette like bra for barnet som å ha mor hjemme?

Sammen med Torbjørn Hæge-land i Statistisk sentralbyrå og Eric Bettinger ved Stanford University har jeg forsket på hvordan mors arbeid påvirker barn i skolealder. Studien heter «Home with Mom: The Effects of Stay-at-Home Parents on Children's Long-Run Educational Outcomes», er finansiert av Norges forskningsråd og er nylig blitt akseptert for publikasjon i Journal of Labor Economics.

Resultatene våre er oppsiktsvekkende. De tyder på at det vi tilbyr barna når både mor og far jobber fulltid, ikke er godt nok til å erstatte mor.

Det ideelle for å studere en årsakssammenheng mellom mors arbeidsdeltakelse og barnets utvikling er å gjøre et eksperiment, hvor familier helt vilkårlig blir delt inn i to grupper: en hvor mor jobber og

■ HVA FÅR BARN ISTE-DEN? Den rødgrønne regjeringen vil at begge foreldre skal jobbe fulltid, men er alternativet til en hjemmeværende mor godt nok?

Foto: Francois Destoc, Colorbox

en hvor mor ikke jobber. Da kan man enkelt lære om hvordan mors arbeidsdeltakelse påvirker barna ved å sammenligne barnas utvikling i de to forskjellige gruppene.

Et slikt eksperiment er opplagt ikke gjennomførbart, men innføringen av kontantstøtten gir oss noe som ligner på et eksperiment. Kontantstøtten gjorde nemlig at mange mødre valgte å være hjemme med ett- eller toåringen i stedet for jobbe ute. Slik fikk mange skolebarn med et yngre søsken hjemmeværende mor som følge av kontantstøtten, mens skolebarn uten søsken i kontantstøttealder hadde foreldre som jobbet som før.

Vår studie benytter data fra Statistisk sentralbyrå og sammenligner forskjellen i skolekarakterer i tiende klasse mellom alle skolebarn som hadde yngre søsken i kontantstøttealder (da de selv var mellom syv og elleve år) og alle skolebarn i samme alder uten søsken i kontantstøttealder; før og etter innføring av kontantstøtten. Dette kalles en forskjeller-i-forskjeller metode.

Resultatene viser at barn med

yngre søsken i kontantstøttealder i gjennomsnitt gjorde det noe bedre på skolen etter innføringen av kontantstøtten. Våre funn tyder på at dette i stor grad kan tilskrives de barna hvor kontantstøtten førte til at mødre valgte å bli hjemme.

Skolebarna som fikk hjemmeværende mor på grunn av innføringen av kontantstøtten, gjorde det nemlig betydelig mye bedre på skolen.

Huitfeldt og Torkildsen har

Skolebarna som fikk hjemmeværende mor på grunn av kontantstøtten, gjorde det mye bedre på skolen

gode argumenter for mors fulltidsarbeid. Det handler både om likestilling og at vi trenger mors fulltidsarbeid for å møte utfordringene som følger av en raskt voksende andel eldre i befolkningen. Problemet er at de sier lite om hvordan skolebarna skal ivaretas på ettermiddagen når både mor og far jobber fulltid.

Vår studie er viktig i deltidsdebatten fordi den tyder på at det vi tilbyr skolebarna når mor jobber fulltid, ikke er godt nok til å erstatte mor. I dag jobber 40 prosent av kvinnene deltid. Slik har det vært en stund og det kan se ut som om kvinnenes marsj inn i arbeidslivet har stoppet opp.

Kanskje mor velger deltid nettopp fordi hun føler at barna trenger henne hjemme på ettermiddagen.

For kvinnens egen skyld og for velferdsstatens behov for arbeidskraft er det viktig at kvinnenes marsj inn i arbeidslivet fortsetter fra deltid til fulltid. Vår studie tyder på at det er en årsak til at marsjen har stoppet opp. Dersom vi vil at den skal fortsette, må vi gjøre noe med hvordan skolebarna blir ivaretatt på ettermiddagen.

Hva kan være godt nok til å erstatte mor?

Far er nok god nok, men det hjelper ikke på arbeidsstyrken at far går ned i deltid for at mor skal kunne jobbe mer. Men kanskje en skole som gir barnet læring, fysisk aktivitet, sunn mat, hvile og lek, helt til mor og far kommer hjem?

Dersom samfunnet ønsker at mor skal jobbe fulltid, kan heldagsskolen være løsningen.

■ Mari Rege, professor i økonomi, Handelshøgskolen ved Universitetet i Stavanger, ESOP ved Universitetet i Oslo

Se også side 6-7

FLERE INNLEGG
Side 38-39

Gjestekommentar
Ansvar for tikkende bombe?

Michael Malm

Innlegg
Ingen rettigheter for au pairer

Lene Løvdaal

Unyansert om rentebevis

Petter Hermansen

Feil om ny E18

Nikolai Astrup

Oslo må gripe sjansen

Bård Vegar Solhjell, Heikki Holmås og Marit Arnstad

FREDAGSKRONIKKEN

KAREN HELENE
ULLTVEIT-MOE

MARI
REGE

ALEXANDER
CAPPELEN

SIMEN
MARKUSSEN

OLA
KVALØY

KJETIL
STORESLETTEN

Epost: debatt@dn.no Telefaks: 22 00 11 10
Hovedinnlegg/kronikk: Maks 4500 tegn
inklusive mellomrom Underinnlegg/replik: Maks 1500 tegn (ca. 250 ord)
Legg ved portrettfoto

■ Alt stoff som leveres til Dagens Næringsliv, må produseres i henhold til Vær varsom-plakaten.
■ Dagens Næringsliv betinger seg retten til å lagre og utgi alt

stoff i avisen i elektronisk form, også gjennom samarbeidspartnere.
■ Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innsendte manuskripter.

Debattinnlegg honoreres ikke.
Debattansvarlig: Vidar Ivarsen, tlf. 22 00 10 59 – 932 56 059
debatt@dn.no